

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΝ/ΑΙΝ

ΣΚΙΤΣΑ ΚΑΙ ΣΙΛΟΥΕΤΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

[ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΥΣΙΟΣ, βουλευτής Σερβίων και Κοζάνης τῆς Μακεδονίας.— ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ, Κωνσταντινουπόλεως.— ΜΙΧΑΗΛ ΤΣΕΛΕΠΙΔΗΣ, Χίου.— Γ. ΧΩΝΑΙΟΣ, Θεσσαλονίκης.— ΜΙΧ. ΣΑΛΤΑΣ, Μυτιλήνης.— Π. ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ, Σμύρνης].

Γεώργιος Μπούσιος.—Θαρραλέος, δρμητικός, επιθετικώτατος! Τούς τὰ κοπανίζει μιὰ χαρά. Δὲν χαρίζει κάστανα. Διὰ τὸν Φερδινάνδον τῆς Βουλγαρίας ἐπισκεφθέντα τὴν τουρκικὴν βουλὴν καθ' ἣν ὥραν ἠγόρευε ἀπὸ τοῦ βήματος, ἐφώνηξε: «Ποῖος εἶνε αὐτός ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος». Διὰ τὴν Κρήτην, τοὺς συνεβούλευσε νὰ μὴ ἐνοχλοῦνται διὰ ξένον πρῶγμα. Κοντός, χονδρός, ὀλίγον γυρτός, μὲ τὸν σιαγόνα ὄξειαν, μὲ λαιμὸν ἀνύπαρκτον ἐπιτρέποντα τὴν ἀπ' εὐθείας θεμελίωσιν τῆς μεγάλης κεφαλῆς του ἐπὶ τῶν στιβαρῶν του ὤμων, μὲ μάτια μικρά, ὁμοιάζει — φυσικῶς καὶ πολιτικῶς — μὲ ἀγριόχοιρον, ἔχοντα ἀντὶ χαυλιόδοντες τὸν κοπτερόν λόγον. Ἄρα ἀντιπαθητικὸς εἰς τοὺς Μουσουλμάνους, μᾶλλον διότι δὲν ἤμποροῦν νὰ τὸν φάγουν. Δὲν ἐπιτρέπεται. Ὅμοιάζει λιγάκι καὶ μὲ τὸν Δαντὸν τῆς Γαλλ. Ἐπαναστάσεως, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ λαιμητόμος δὲν θά ἦτο δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθῇ, λαιμοῦ μὴ ὑπάρχοντος.

Παντελάκης Κοσμίδης.—Δικηγόρος χωρίς δίπλωμα. Τεσσαρακοντούτης, και ἔγγαμος πρὸ 20 ἐτῶν. Δηλαδή ἀνέκαθεν βιαστικός διὰ δρᾶσιν. Δρᾶ μὲ κάθε τρόπον: διὰ τῶν χειρῶν, διὰ τῶν δδόντων, διὰ τῆς κοιλίας. Φίλος ἔμπιστος τοῦ Κομιτάτου. "Ἄλλοτε ἐτιμᾶτο προσκαλούμενος εἰς τὴν ἰωακίμειον πατριαρχικὴν τράπεζαν" τώρα τὴν τιμᾶ ὡς βουλευτής, μὲ πολλὴν ὄρεξιν. Τουρκικώτατος εἰς τὸ ὀμιλεῖν, εἰς τὸ γράφειν, εἰς τὸ φέσι, εἰς τὸν ναργιλέν, εἰς τὸ πολιτεῦσθαι. Ὁ μόνος ποῦ ἐμυρίσθη τί ἐστὶ βερύκκοκο, δηλ. Τουρκικὸν Σύνταγμα. Πρὶν περάσῃ ἔτος, εὐρέθη ἰδιοκτῆτης μιᾶς οἰκίας, μιᾶς ἀμάξης και δύο ἵππων. Εἰς τὴν τρίτην Σύνοδον ἀσφαλῶς θὰ ἔχη και αὐτοκίνητον και ἀεροπλάνον. Ἐν τῇ μεταξὺ θὰ γίνῃ και ὀφφικιάλος τοῦ Πατριαρχείου.

Μιχαὴλ Τσελεπίδης.— Βωδὸν και αὐτὸς πρόσωπον τῆς κωμωδίας. Δὲν σκαμπάζει οὔτε τὸ ἄλφα τῆς τουρκικῆς. Ἐφωδιάσθη ὁμως μὲ ἓν ἀλφαθητάριον τουρκικόν, και σιγά-σιγά θὰ μάθη και συλλαβίζῃ. Εἰς τὰς συζητήσεις ἐν τούτοις τῆς Βουλῆς φιλοτιμεῖται νὰ μὴ φαίνεται παίζων βόλον κωφαλάλου, διότι φροντίζει, ὅταν οἱ συνάδελφοὶ τοῦ ἀγορεύουν, νὰ μειδιᾷ, νὰ μορφάζῃ ἢ νὰ κατανεύῃ εἰς ἔνδειξιν ἐπιδοκιμασίας ἢ ἀντιρρήσεως. Ἄλλ' ἂν δὲν ὀμιλῇ τουρκικά, γράφει ὁμως τακρίγια ἤτοι προτάσεις πρὸς συζήτησιν ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς συναίνεσεως τῆς Βουλῆς περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς συζητήσεως. Ἡ βουλή τὰ ἀπορρίπτει, ὁ Τσελεπίδης τὰ ξεφουρνίζει και τὰ ἀρχεῖα πλουτίζουνται. Ὡς δικηγόρος χιώτης, ἀπεύδει βραδέως... κρατῶν σφικτὰ ἀπὸ τὸν γιακᾶν και τὸν πελάτην και τὸν ἀντίδικον. Μία δίκη ἀρκεῖ νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ συγκινήσεις και θέλγητρα 10 και 20 ἐτῶν. Τώρα περιορίζεται νὰ παίρνῃ ὡς βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν 50 λίρας τὸν μῆνα και νὰ ταξιδεύῃ ἀναυλα. Ἐπέτυχε και ἐν ἄλλο ρουσφετί: τὴν ἀποπομπὴν τοῦ Μητροπολίτου Χίου, μὲ τὸν ὁποῖον δὲν τὰ ἐπήγαινε καλά εἰς τὴν πολιτικὴν του.

Γ. Χωναῖος. — Ἀπό τὴν κωμόπολιν *Χῶραι* τῆς Μικρασίας. Μὲ δίπλωμα τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄδειαν τῆς Νομ. Σχ. Κωνσταντινῶν. ἤρχισε τὸ πρῶτον δικηγορῶν ἐν Σμύρνῃ, ἀφανῶς ὁμῶς δι' ἔλλειψιν πελατῶν. Διὸ ἐφασκέλωσε τοὺς Κώδικας καὶ ἀφωσιώθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἑλληνικῶν Προξενείων Θεσσαλονίκης καὶ Μοναστηρίου κατὰ τὴν παραχωδεστέραν ἐποχὴν τοῦ ἑλληνο-βουλγαρικοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Μετέσχε τῶν συζητήσεων εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τὰ θίγοντα τὰς προνομίας καὶ τὰ ζωτικὰ ἔθνη καὶ συμφέροντα. Μὲ τὴν ἡρεμον φυσιογνωμίαν καὶ τὴν γλυκεῖαν του φωνὴν ἀκούεται εὐαρέστως καὶ ἀπὸ τοὺς πλέον νευρικοὺς Τούρκους. Ὅμιλεῖ ὀλίγα, στρογγυλὰ καὶ καθαρὰ. Μὲ ἐπιχειρήματα θετικὰ καὶ σαφήνεια, ἣ ὁποία ὁμῶς δὲν θὰ τοῦ ἐχρησίμευε εἰς τίποτε, ἐὰν δὲν μετεχειρίζετο λογικῶς ἰδιαιτέρως καταληπτὴν εἰς τοὺς Τούρκους. Ἀράσκει ἐν Μακεδονίᾳ γνωρίζει τὰς ιδέας καὶ τὰ τεχνάσματα τῶν νεοτούρκων, προσωπικῶς δὲ καὶ τοὺς ἐπιφανεστέρους ἐξ αὐτῶν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν Ταλαὰτ βέην ἐγνώρισεν ὡς ὑπαλληλίσκον τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Τουρκ. Ταχυδρομείου.

νὰ μάθη. Οἱ νεότουρκοι εἶνε κατενθουσιασμένοι μαζί του. Δὲν ὑπάρ-

Μιχ. Σάλτας. — Ἐσαλιάρισεν εἰς τὴν βουλὴν χωρὶς νὰ ᾿ξεύρη οὔτε γρῦ τουρκικά. Τὸ pendant τοῦ Τσελεπίδη. Τηρεῖ δηλ. καὶ αὐτὸς κατὰ τὰς συζητήσεις ἐντελῶς . . . ἀφογον σιάσιν! Εἰς τὰς συνεδριάσεις ἀποτελεῖ σχῆμα ὀξύμωρον. Εἶνε χωρὶς νὰ ἴνε. Παρίσταται . . . ἀπουσιάζων! Διαβάζει ὁμῶς τὰς ἐφημερίδας καὶ πληροφορεῖται κἄπως τὰ ἐν τῇ Βουλῇ συμβαίνοντα, χωρὶς νὰ ἀνακοινοῖ τίποτε εἰς κανένα, κρατῶν τὸ μυστικὸν διὰ λ/μόν του. Τὸ περιεργον ἐν τούτοις εἶνε ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν πηγαίνει πρῶτος καὶ φεύγει τελευταῖος. Διατί; Μυστήριον. Κἄποτε ἄργησε καὶ ὁ φρουρὸς τοῦ ἐμπόδισε τὴν εἴσοδον, διότι ἐστάθη ἀδύνατον νὰ συνεννοηθῇ οὔτε ἑλληνιστί, οὔτε γερμανιστί, οὔτε γαλλιστί. Ἐνας τυχαῖος διαβάτης ἐξήγησεν ὅτι εἶνε *μειπούς*, καὶ ἔτσι τὰ κατὰφερε νὰ εἰσέλθῃ. Ἦτο ἡ πρώτη τουρκικὴ λέξις ποὺ ἠναγκάσθη

χει, λέγουν, καλλίτερος ἕλλην βουλευτής. "Αν και δὲν ἀγορεύῃ, κατορθώνει ὁμως νὰ ἦνε πάντοτε ἰδρωμένος.

II. Καρολίδης.— Βουλευτής ἐκ παρεξηγήσεως και Καππαδόκης ὁ ἀνὴρ. Μετέφερε τὴν ἔδραν τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν Τουρκικὴν Βουλὴν, ὅπου ἀγορεύων, περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔξαφνα, ἀνατρέχει εἰς τοὺς Μηδικούς χρόνους και εἰς τὴν Ἀργοναυτικὴν ἐκστρατείαν, διὰ νὰ ἀντλήσῃ ἐπιχειρήματα. Οἱ πονηροὶ Νεότουρκοι γνωρίζουν, χωρὶς νὰ τὸ φωνάζουν, ὅτι οὐδὲν ἀδλαθέστερον και διασκεδαστικώτερον Ἕλληνος δασκάλου αὐτοσχεδιαζομένου εἰς βουλευτὴν.

Πράγματι· ὁ Καρολίδης, και βουλευτής, δὲν ἔπαυσεν ὦν διδάσκαλος, και μάλιστα χότζας τουρκοδιδάσκαλος, κινῶν, ὅταν ἀγορεύῃ, τὸν κορμὸν και τὴν κεφαλὴν ἐμπρὸς και ὀπίσω ῥυθμικώτατα, ὡς ἐκκρεμὲς ὥρολογίου στηθὴν και λειτουργοῦν ἀνάποδα! Κατ' ἀρχὰς ἐξίτηται συχνὰ τὸν λόγον διὰ κάθε φύλλου πῆδημα. Ἀλλ' ἐδαρύνθη και αὐτὸς και οἱ ἀκροαταὶ του. Διακόψας ὅθεν τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἤρχισε διαλέξεις εἰς τὸν Ἕλλ. Φιλολογ. Σύλλογον περὶ τῆς Μεγάλης Ἰδέας, τὴν ὁποίαν κατώρθωσε νὰ ἀποδείξῃ... Μικράν! Οἱ ἐκλογεῖς του Σμυρναῖοι τὸν ἀπεκήρυξαν ἐσχάτως. Ἀλλ' αὐτὸς ἀρνεῖται νὰ τοὺς ἀποκηρύξῃ. Ἐννοεῖ νὰ μείνῃ, και θὰ μείνῃ... ἱστορικώτατος!..

ΑΙΩΝΙΟΣ ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ

ἈΠΟ τὴ Δόξα πλιὸ ψηλά, πλιὸ πέρα ἀπὸ τὴ Νίκη
μὲ μιὰν λαμπάδα ἀσβυστη διαβαίνεις πάντα ἐμπρὸς,
μὲς τοῦ θανάτου τὴ χαρά, μὲς τῆς ζωῆς τὴ φορὴν
εἶνε κατάρα ἢ Μοῖρα σου, κ' εἶναι ὁ θεὸς σου ἐχθρὸς.

Σὲ ὅποια κορφή κι' ἂν ὑψωθῆς, σ' ὅποιο βυθὸ και ἂν πέσης,
ἀπ' τὸ ποτάμι τοῦ Καιροῦ νὰ βγῆς δὲν θὰ μπορέσης.

(Ἀθήνα, 23 Μαΐου 1910)

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ